

Komentář k evangelium: Ježíš zamilovaný

Evangelium a komentář k 28.
neděli v mezidobí (cyklus B).
„Ježíš na něj pohleděl s láskou“.
Bůh nás miluje tak moc, že je
pro nás někdy těžké tomu
uvěřit. Jeho jednání je
jednáním milujícího. Pán s
námi nespěchá, vždy má čas
pohledět na každého z nás.

13.10.2024

Evangelium (Mk 10,17-30)

Když se (Ježíš) vydával na cestu, přiběhl nějaký (člověk), poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu odpověděl: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Znáš přikázání: `Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem zachovával od svého mládí.“ Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“ On pro to slovo zesmutněl a odešel zarmoucen, protože měl mnoho majetku. Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!“ Učedníci užasli nad jeho slovy. Ježíš jim však znovu řekl: „Děti, jak je těžké vejít do Božího království! Spíš projde velbloud uchem jehly, než

vejde bohatý do Božího království.“ Oni užasli ještě víc a říkali si mezi sebou: „Kdo tedy může být spasen?“ Ježíš na ně pohleděl a řekl: „U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Vždyť u Boha je možné všechno.“ Tu mu řekl Petr: „My jsme opustili všechno a šli jsme za tebou.“ Ježíš odpověděl: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“

Komentář

Evangelijní úryvek, který nám nabízí liturgie této neděle, má velmi silný dramatický náboj. V několika verších se setkáváme se zoufalým hledáním štěstí, které sdílíme se všemi lidmi, s touhou po smyslu, která oživuje

každé srdce a kterou se snažíme
uspokojit všemi způsoby.

Naléhavost této potřeby je patrná z
prvního gesta bohatého mladíka:
přiběhl k Ježíši. Věděl, že má před
sebou jedinečnou příležitost vyřešit
svůj hluboký neklid, a proto ji
nechtěl propásnout. Situace, v níž se
nacházíme všichni. Poté před
Ježíšem poklekl a ke spěchu svého
příchodu přidal toto gesto, vlastní
tomu, kdo prosí.

Jakkoli nám tento mladík může být
příkladem, v němž můžeme všichni
vidět sami sebe, věnujme tentokrát
větší pozornost Ježíšovu chování, aby
to byla právě Jeho postava, která
osvětluje hledání, o němž mluvíme.
Konkrétně upoutá pozornost a pohne
srdcem, když si přečteme onen
stručný a přitom plný významu
výraz, který nám nabízí svatý Marek:
„Ježíš na něho pohlédl s láskou“.

Mnoho lidí si bohužel stále myslí, že je třeba se za štěstím hnát, dokud ho nedosáhnou, a neuvědomují si, že ho není třeba hledat: štěstí k nám přišlo samo. Je to ono, kdo běží za každým z nás a jednoduše čeká, až se otočíme a necháme se jím obejmout. Protože štěstí se vtělilo a stalo se člověkem: „Štěstí, které hledáš, štěstí, které máš právo zakusit, má jméno, tvář: Ježíše Nazaretského“ [1].

Bůh nás miluje tak moc, že je pro nás někdy těžké tomu uvěřit. Ale Ježíšova gesta v tomto úryvku evangelia nedávají prostor k pochybnostem: jsou to gesta zamilovaného.

Pán s námi nemá naspěch: má čas na to, aby na nás upřel svůj pohled. My naopak velmi často jednáme s Ježíšem ukvapeně, možná proto, že jsme zaneprázdněni hledáním štěstí tam, kde ho nenajdeme.

Pán má v nás zalíbení: do té míry, že svědkové této scény v jeho pohledu

vidí, že miloval toho mladíka, který snil o smyslu svého života. Svědectví Písma svatého a svatých je v tomto ohledu jednomyslné: „Rozkoší mi bylo stýkat se s lidmi“[2]: a svatý Josemaría nepochybuje, když potvrzuje, že Trojice miluje člověka[3].

Víme, že závěr tohoto úryvku je smutný. Mladík odešel stejně rychle, jako přišel, protože Pán mu se stejnou rychlostí řekl totéž, co říká nám: „Dej mi, synu, své srdce, kéž se líbí tvým očím moje cesty!“[4]. Štěstí si nás vyhlédlo: záleží na nás, zda pochopíme, že „je to velmi málo toho, co se ode mne žádá, proti tomu mnohému, co se mi dává“[5]. Na tom, zda přijmeme Ježíšovu výzvu naplno a beze strachu, bude záležet, zda náš život bude věčný a šťastný jako život svatých, nebo odejde do zapomnění jako život onoho mladíka, po němž nezbylo ani jméno.

[1] Benedikt XVI, promluva při SDM v Kolíně nad Rýnem, 18. srpna 2005.

[2] srov. Př 8,31.

[3] srov. Sv. Josemaría, Jít s Kristem, č. 84.

[4] Př 23,26.

[5] Sv. Josemaría, Brázda, č. 5.

Luis Miguel Bravo Álvarez

Luis Miguel Bravo Álvarez

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-jezis-zamilovany/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-jezis-zamilovany/)
(13.08.2025)